Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) NUTARTIS

2013 m. liepos 11 d.*

„Teismo sprendimo aiškinimas — Nepriimtinumas“

Byloje C-496/09 INT

dėl prašymo išaiškinti 2011 m. lapkričio 17 d. Sprendimą *Komisija prieš Italiją* (C-496/09), pateikto 2013 m. vasario 14 d., pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 43 straipsnį ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 158 straipsnį,

Italijos Respublika,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, einantis trečiosios kolegijos pirmininko pareigas, teisėjai T. von Danwitz, E. Juhász, G. Arestis ir D. Šváby (pranešėjas),

generalinis advokatas N. Jääskinen,

kancleris A. Calot Escobar,

susipažinęs su generalinio advokato nuomone,

priima šią

Nutartį

1 Ieškiniu, kurį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. vasario 14 d., Italijos Respublika pateikė prašymą išaiškinti 2011 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją* (C-496/09, Rink. p. I-11483, toliau – Teismo sprendimas, kurį prašoma išaiškinti) motyvuojamosios dalies 52, 55 ir 68 punktus, taip pat rezoliucinės dalies 2 punktą.

* Proceso kalba: italų.

2 Italijos Respublikos Teisingumo Teismo prašo:

— šio sprendimo motyvuojamosios dalies 52, 55 ir 68 punktuose, taip pat šio sprendimo rezoliucinės dalies 2 punkte pateiktą frazę „šio sprendimo paskelbimo dieną nesusigrąžintos sumos“ aiškinti taip, kad ji reiškia iki dienos, kurią per procesą buvo baigtas įrodymų rinkimo etapas, t. y. kai paaiškėjo faktinė padėtis, į kurią atsižvelgdamas Teisingumo Teismas išsprendė bylą, dar nesusigrąžintas sumas, ir

— šio sprendimo motyvuojamosios dalies 52, 55 ir 68 punktuose, taip pat šio sprendimo rezoliucinės dalies 2 punkte pateiktą frazę „kuri dar negrąžinta arba nebuvo įrodytas jos grąžinimas pasibaigus atitinkamam laikotarpiui“ aiškinti taip, kad ji, vertinant Italijos Respublikos kas šešis mėnesius padarytą pažangą grąžinant atitinkamą pagalbą, įpareigoja Europos Komisiją atsižvelgti ne tik į prieš pasibaigiant šešių mėnesiui laikotarpiui Komisijai pateiktus su šiuo laikotarpiu susijusius dokumentus, bet ir į bet kurį kitą dokumentą, susijusį su atitinkamu šešių mėnesių laikotarpiu.

Teismo sprendimas, kurį prašoma išaiškinti

3 Teismo sprendime, kurį prašoma išaiškinti, Teisingumo Teismas nusprendė:

1) iki dienos, kurią pasibaigė 2008 m. vasario 1 d. Europos Bendrijų Komisijos pagal EB 228 straipsnį pateiktoje pagrįstoje nuomonėje nustatytas terminas, nesiėmusi visų priemonių, įgyvendinančių 2004 m. balandžio 1 d. Sprendimą *Komisija prieš Italiją* (C-99/02 [Rink. p. I-3353]) dėl pagalbos, kuri pagal 1999 m. gegužės 11 d. Sprendimą 2000/128/EB dėl Italijos taikomos pagalbos schemos užimtumui skatinti buvo pripažinta neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka, susigrąžinimo iš gavėjų [(OL L 42, 2000, p. 1)], Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šį sprendimą ir EB 228 straipsnio 1 dalį;

2) pareigoti Italijos Respubliką sumokėti Europos Komisijai į jos sąskaitą „Europos Sąjungos nuosavi ištekliai“ baudą, kurios suma gaunama padauginus 30 milijonų eurų bazinę sumą iš neteisėtos nesuderinama pripažintos pagalbos, kuri pasibaigus aptariamam laikotarpiui dar nebuvo grąžinta arba nebuvo įrodytas jos grąžinimas, procentinės dalies, skaičiuojamos nuo bendros šio sprendimo paskelbimo dieną negrąžintos sumos. Ši bauda mokama kas pusmetį, kiek vėluojama priimti 2004 m. balandžio 1 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją* (C-99/02) įgyvendinimo priemones, skaičiuojant nuo šio sprendimo iki minėto 2004 m. balandžio 1 d. sprendimo įgyvendinimo;

3) priteisti iš Italijos Respublikos sumokėti į Europos Komisijos sąskaitą „Europos Sąjungos nuosavi ištekliai“ 30 milijonų eurų vienkartinę sumą.

<...>“

Šalių pastabos

4 Pirma, Italijos Respublikos teigia, kad toks frazės „sprendimo paskelbimo dieną“ aiškinimas kaip susijusios su situacija, kuri buvo susiklosčiusi 2011 m. lapkričio 17 d., dieną, kai priimtas teismo sprendimas, kurį prašoma išaiškinti, o ne su situacija, kuri buvo baigiantis tyrimo procedūros stadijai, sukeltų nepageidaujamų pasekmių, nes dėl to padidėtų jai skirtos piniginės baudos dydis. Toks aiškinimas taip pat prieštarautų EB 228 straipsnio 2 dalyje nustatyto baudų mokėjimo mechanizmo logikai, nes tuomet ši suma taptų priklausoma nuo veiksnio, kurio ši valstybė narė negalėtų patikrinti ir kuris atskirtų ją nuo situacijos, į kurią nustatydamas baudos dydį atsižvelgia Teisingumo Teismas.

5 Antra, Italijos Respublika teigia, kad aiškinti frazę „kuri dar negrąžinta arba nebuvo įrodytas jos grąžinimas pasibaigus atitinkamam laikotarpiui“ taip, kad patvirtindama atitinkamą valstybei narei skirtos piniginės baudos mokėjimo tvarką Komisija negali atsižvelgti į įrodymus, kuriuos ši valstybė narė pateikė jau pasibaigus atitinkamam šešių mėnesių laikotarpiui, ne tik nebūtina užtikrinant Sprendimo *Komisija prieš Italiją* vykdymą; tai būtent prieštarauja lojalaus bendradarbiavimo principui, kaip jis nuo šiol suprantamas pagal ESS 4 straipsnio 3 dalį.

6 Savo ruožtu Komisija mano, kad Italijos Respublikos prašymas pateikti išaiškinimą, kuriuo iš esmės ginčijamas aiškus šio sprendimo turinys ir siekiama savo naudai pakeisti sprendimo, kurį prašoma išaiškinti, apimtį, yra nepriimtinas, nes nėra jokių sunkumų suprasti jo prasmę ir apimtį.

Dėl prašymo

7 Teisingumo Teismo procedūros reglamento 158 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad kilus abejonių dėl sprendimo ar nutarties prasmės ar apimties, pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 43 straipsnį Teismas bet kurios iš šalių ar pagrindžiančios suinteresuotumą šiuo klausimu Sąjungos institucijos prašymu pateikia išaiškinimą.

8 Pažymėtina, kad pagal Teisingumo Teismo nusistovėjusią praktiką prašymas išaiškinti sprendimą yra priimtinas, jeigu jis susijęs su atitinkamo sprendimo rezoliucine dalimi ir pagrindiniais motyvais ir jeigu juo siekiama pašalinti neaiškumą ar daugiareikšmiškumą, kurie galbūt paveikia paties sprendimo prasmę ar apimtį tiek, kiek šiuo sprendimu reikėjo išspręsti teismui perduotą bylą. Taigi toks prašymas yra nepriimtinas, jeigu juo siekiama gauti atitinkamo teismo nuomonę dėl jo priimto sprendimo ar nutarties taikymo ir įgyvendinimo ar pasekmių (2010 m. balandžio 20 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Pellegrini prieš Komisiją*, C-114/08 P(R)-INT, 6 punktas ir nurodyta teismo praktika).

9 Dėl šio prašymo pirmos dalies, konstatuotina, kad sprendimo, kurį prašoma išaiškinti, rezoliucinė dalis, atsižvelgiant į jo 52, 55 ir 68 punktuose nurodytus motyvus, aiškiai yra susijusi su minėto sprendimo paskelbimo diena kaip atskaitos diena nustatant bendrą dar nesusigrąžintos pagalbos sumą, kuria remiantis apskaičiuojamas šiai valstybei narei paskirtos piniginės baudos laipsniškai mažėjantis mokėjimas.

10 Taip pat dėl šio prašymo antros dalies neginčijama, kad toks griežtai pažodinis sprendimo, kurį prašoma išaiškinti, rezoliucinės dalies aiškinimas gali pateisinti Komisijos, jai siekiant apskaičiuoti sumų, kurios turi būti laikomos nesusigrąžintinomis pasibaigus nurodytam šešių mėnesių laikotarpiui, procentinę dalį, atsižvelgimą tik į dokumentinius įrodymus, kuriuos ji gavo prieš pasibaigiant atitinkamam laikotarpiui.

11 Šiuo klausimu konstatuotina, kad Italijos Respublikos prašymu, t. y. jo dviem pagrindais, siekiama užginčyti tokio griežtai pažodinio sprendimo, kurį prašoma išaiškinti, rezoliucinės dalies skaitymo sukeliamas pasekmes. Tačiau toks ginčijimas negali atitikti nei Statuto 43 straipsnio ir Procedūros reglamento 158 straipsnio 1 dalies, nei Teisingumo Teismo sprendimams taikomo *res judicata* principo.

12 Kadangi minėtas prašymas nebuvo pagrįstas jokiu sunkumu, susijusiu su sprendimo, kurį prašoma išaiškinti, prasme ir apimtimi, jis turi būti pripažintas nepriimtinu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

13 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Italijos Respublika pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nutaria:

1. Atmesti prašymą išaiškinti.

2. Priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.